

מבט לשבת פר' "ואתחנן" דברים "שבת נחמו" - מעובד עפ"י שיחות הרבי מליובאוויטש

"שמע ישראל"

שם, כאשר תלשו מידיו את הדפים שיצק בהם במשך שנות-חיים את מסקנותיו, את תפיסת עולמו. דפים שקיפלו בתוכם את אמונתו בנפש-האדם, בהכרתו בכוח ההישרדות העל-אנושי הגלום בבני-אנוש. דפים שהאמין שהכתוב בהם יהיה לעזר לרבים. את הדפים האלה אשר חבק אל לבו, תלשו הקלגסים מידיו, ולנגד עיניו הקרועות השליכום לאש אשר שרפה יחד אתם גם את לבו... לאחר מכן, זירזו אותו להסיר את בגדיו, תוך שתחבו לידיו בגדים אחרים מסמורטטים, שנראו עליו, כמו על כל חבריו במחנה, מעוררים גיחוך. לבוש קטן וצר - ליהודים בעלי מידות, שהיו גבוהים ומלאים, ולבוש ענק ורחב מימדים - ליהודים צנומים ונמוכים.

בסיטואציה המשפילה הזאת, כאשר בקושי הצליח להשחיל את גופו הממוצע לבגדים הללו, הוא חש שבאחד מכיסי מכנסיו "החדשים", (אשר שימשו, לבטח, לזמן קצר, יהודי שנאלץ להיפרד מהם...) מצוי בו נייר כלשהו. לתדהמתו, זו היתה פיסת-דף שנתלשה מסידור תפילה, ובה מוטבע הפסוק: "שמע ישראל ה' א-ל-ה-י-נו ה' אחד". בין-רגע הוא לבש רוח חדשה. הוא הרגיש שרוחו שבה למקומה, הוא כבר לא חסר זהות ומושפל. לאישיותו נוסף מימד בעל חשיבות. אישיותו קיבלה משמעות עמוקה וברורה - "אני לא לבד" ! (פרופ' ויקטור פרנקל, עיבוד מספרו "האדם מחפש משמעות").

פרשתנו היא מהפרשות שיש בהן לא מעט מצוות. בפרשה, בנוסף על עשרת הדיברות, כל אחת מהמצוות נדמית כאבן-יסוד ללימוד בתחום ההלכה והאמונה היהודית, ובהן: להאמין בבורא שהוא אחד ואין עוד מלבדו. לאהוב אותו. לקרוא ולהפנים כל יום, את הפסוק "שמע ישראל ה' א-ל-ה-י-נו ה' אחד". ללמוד תורה, לקשור תפילין על היד, ולהניח תפילין על הראש. לקבוע מזוזה בכל בית-יהודי. לא להתחתן עם עמי-גֵיכָר. לא להתחתן עם בן-מינו. לא להתחבר לעמים העובדים עבודה-זרה ומאמינים באלילים למיניהם, ועוד...

הפסוק "שמע ישראל", הפך מאז ולתמיד לביטוי משמעותי, עמוק וחזק, בלב כל יהודי. אתו קפצו מהגג חנה ושבעת בניה. אתו הלכו אלפי יהודים למרתפי האינקויזיציה, אתו נכנסו לתנורי-הכבשן מיליוני-יהודים, וגם אתו, להבדיל אלף הבדלות, צעקו בתקווה במגרש הספורט ביד-אליהו או בקרית-שמונה... שש מילים בעלות תוקף נצחי בכל עת ובכל מצב, אצל כל אחד ואחת מישראל. כל המצוות הללו שייכות לכלל ישראל כעם, ויש בהן הוראה לכל יחיד מישראל כפרט. הן מופנות לרב הראשי לישראל, בשווה לסנדלר, לרוכל, לסטודנטית, לחברת מרץ, העבודה, או המפד"ל, לשחקן, לגנן ולגנת, ובכלל..

"ושמרת את חוקיו ואת מצוותיו". כידוע, המילה מצווה היא מלשון "צוותא". כלומר בקיום המצווה האדם נמצא בצוותא עם הבורא ומתאחד אתו. אומר הרבי, לפעמים קל לקיים את

המצוות, אבל מנגד, אין להתעלם מכך שלעיתים ישנם קשיים כאלה ואחרים, ואז יש לדעת שזה הכל עניין של נסיון אשר בו הבורא בוחן אותנו, ועושה כדי לעורר את זיקתנו אליו.

את הצוותא הזאת חווה פרופ' ויקטור פרנקל - בגיטו. חוויה שהעניקה בו תחושה של חיבור ואחדות עם הבורא. גם בקשיים הנוראים והמשפילים מאד - הוא ידע שהוא אינו לבד...

"השקיפה ממעון קודשך מן השמיים וברך את עמך את ישראל" - אנחנו רוצים משיח עכשיו!

שבת שלום ומבורך

הדלקת נרות: 7:03 צאת שבת: 8:15